
VISSZHANG

A Szabadkai Rádió szerkesztősegei A TANULMÁNYÍRÁS KULTÚRÁJA

A Létünk idei 2. számában, majd a Magyar Szó május 8-i Kilátójában közzétett Rádióállomásaink programkultúrája c. tanulmány megjelenésekor a Szabadkai Rádió dolgozói elégedetten nyugtázták folyóiratunknak és napilapunknak azt a szándékát, hogy tudományos igényességgel mérlegelje tevékenységüket. Cservenák Róbert írása mégis csalódást keltett. Mindenekelőtt pontatlanságával, de érthetetlen módon gúnyorosra sikeredett hangnemével is. Ez a hangvétel ugyanis aligha tarthat bele a „tanulmányírás kultúrájába”, de a közölt írás sok egyéb műfaji követelménynek sem tesz eleget.

A tények objektív felsorakoztatása és elemzése helyett a cikkíró inkább csak azon ügyeskedik, hogy a Szabadkai Rádiót mindenáron holmi provinciális jellegű, műkedvelő rádiósok által irányított létesítménynek tüntesse fel. Nagyon is jellemző erre, hogy munkánkkal kapcsolatban elsőként a *piaci híreket* említi, noha ez egyáltalán nem jellemző műsorainkra, hiszen a napi kétszeri hírek és egyszeri híradó keretében soha nem adunk piaci jelentést (minthogy ezzel az Újvidéki Rádió reggeli műsora foglalkozik).

Azután például a következő mondat: „De azért ne legyünk telhetetlenek: a kultúrának is adtak naponta néhány percet.” Ez már nem csupán ironia, hanem egyben melléfogás is. A művelődési élet eseményeiről, jelenségeiről ugyanis a szerbhorvát és a magyar műsor egyaránt kimerítően tájékoztat, mégpedig elsősorban a szerdai adásban, amelyet egészében a kultúrának szenteltünk, de máskor, pl. a híreinkben és a híradóinkban is. Összességében tekintve beszédműsorainknak legalább a 20%-a a kultúra kérdéseivel foglalkozik, amit semmiképpen sem tekinthetünk „szemérmes és tartózkodó” hozzáállásnak.

Még meghökkentőbb a cikkírónak az a másik állítása, miszerint rádióinknak „nincs önálló irodalmi, komolyzenei, oktató-nevelő műsora”. A valóság ugyanis az, hogy állandó irodalmi műsorunk, a kéthetenként sugárzott vasárnapi Szép Szó már legalább tízéves múltat tekint vissza, ezenfelül időnként hangjátékokat és alkalmi irodalmi összeállításokat,

vidámműsorokat stb. is készítünk. Mindez persze talán kevés egy rádióprogram irodalmi funkciójának betöltéséhez, ám az elmúlt tíz év alatt még így is több ezer oldalnyi terjedelmű írást közöltünk elsősorban a szabadkai, de más írók tollából is. Ezt nyilván nem lenne szabad semmibe venni, kiváltképpen minthogy egy helyi vagy körzeti jellegű rádióállomás soha nem fordíthat ilyen és más hasonló célokra annyi pénzt, mint az előfizetésből élő nagy rádiók, hiszen anyagi s ezzel szoros összefüggésben káderbeli és egyéb adottságait saját szűkebb közösségének anyagi lehetőségei határozzák meg.

Tévedés továbbá az is, hogy a komoly zenét egyáltalán nem ápoljuk, habár ennek mértékéről természetesen lehetne vitatkozni. A szerdai és időnkénti vasárnapi komoly muzsika mellett újabban URH adásunkban minden hétfőn este másfél órán át szól a „Hangverseny a stúdióból”. Az oktató-nevelő műsorok hiányát sem lehet abból a (tanulmányban másutt említett) tényből kikövetkeztetni, hogy rádióknak — pillanatnyilag — nincs gyermekműsora. Ez messzemenő leegyszerűsítése a kérdésnek, hiszen programunk oktató-nevelő hatását nem formai, hanem tartalmi elemzéssel kellene lemérni.

Végül, hogy Cservenák Róbert valójában mennyire tájékozatlan a Szabadkai Rádió műsoraiban — amit már a 7 Nap és a Magyar Szó műsormellékletének átnézésével is ellensúlyozhatott volna — arra a legjellemzőbb az a téves közlése, mely szerint rádióállomásunknak „délután van 2,5 óra magyar nyelvű és 3 óra szerb nyelvű (önálló) műsora”. Az igazság ezzel szemben az, s ennek megalapításunk óta elsőrendű fontosságot tulajdonítunk, hogy a magyar és a szerbhorvát nyelvű műsorok időtartama teljesen azonos, jelenleg hétköznaponként 3—3 óra, vasárnaponként pedig ennek kétszerese.

Mindebből egyértelműen kiviláglik, hogy a kérdéses cikk — legalábbis a Szabadkai Rádió esetében — nem szolgálja célját, mert pontatlan adatok alapján téves következtetésekre jut, s így félrevezető. Nagyon örülnénk, ha az olvasók helyes tájékoztatása érdekében a cikkíró vagy szerkesztőségük más tagja személyesen ellátogatna rádióállomásunkra, s a tényleges helyzet megismerése alapján írná meg tanulmányát a Szabadkai Rádió „programkultúrájáról”.

Tisztelettel
a Szabadkai Rádió szerkesztőségei